

Scène 5 – Simone

ELLE spreekt tegen SIMONE DE BEAUVOIR in het publiek:

Nou, goed. Simone de Beauvoir. We moeten het toch even over je hebben. Want hoe combineer je het zijn van een slecht mens met het ontwikkelen van een baanbrekend feministisch oeuvre? Jij kan het weten.

ELLE spreekt tegen het gehele publiek:

We hebben het hier over dé Simone de Beauvoir. Feministisch icoon. Auteur van de tweede sekse. Heeft ze geschreven toen ze pas 41 was.

Had daarnaast een open relatie én is samen begraven met Jean Paul Sartre, ook geen onbekende.

Behalve voor degene die op Instagram vroeg: ‘Who is Jean Paul and why are they both there?’

Slay queen, that’s the spirit.

Naast hun band met elkaar hadden ze elk nog wel wat side chicks, en guys. En die waren best wel jong. Studentes van Simone, bijvoorbeeld. Dit staat niet in de duizend boeken die over haar verschenen zijn, maar wel onder de Instagrampost over haar graf. En op de Engelstalige Wikipediapagina.

ELLE spreekt tegen SIMONE DE BEAUVOIR in het publiek:

Dat ik dan bijvoorbeeld jou had zien spreken tijdens college, over hoe vrouwen door de maatschappij worden geforceerd om zich klein te houden, geen carrière te maken.

Over hoe mannen net zo goed geregeerd worden door hun hormonen als vrouwen.

En dat ik dat dan allemaal opschreef om het niet te vergeten.

Dat ik voor me zag hoe je me vroeg om een keer langs te komen.

Naar mijn tekst te kijken. Te blijven eten.

Dat je mijn scherpzinnigheid prijst, en zegt dat je alle vertrouwen in me hebt.

Dat je vraagt of je voor mag komen in mijn memoires.

Ja

natuurlijk.

jij sowieso, Simone.

Je vertelt me dat jij en Jean Paul een open relatie hebben.

Dat wist ik allang.

Je staat heel dichtbij me,

en ik hoop dat je niet doorhebt

dat ik wat sneller ben gaan ademen.

Ik probeer uit alle macht te verhullen dat ik een lichaam heb.

En dat er van binnen van alles is gaan kloppen.

We schelen 30 jaar.

Je noemt me een aantrekkelijke vrouw.

Ik verklaar mezelf voor gek.

Zoiets zou je nooit zeggen.

Maar de volgende dag roep je me bij je.

Je zegt dat je me een aantrekkelijke vrouw vindt.

We drinken wijn bij jou thuis, eten stokbrood met boter en zout.

Je hebt een hartje in de kantlijn van mijn essay getekend, tussen een heleboel kritische notities.

Je neemt me serieus.

Dit is natuurlijk niet oké.

Ook al heb je een soort feministische bijbel geschreven.

Die ik trouwens niet gelezen heb, maar goed.

Simone, je bent een bicon.

Maar wel een bicon dat is beschuldigd van seksueel grensoverschrijdend gedrag.

Simone, wás je een slecht mens? Hoe kan iemand die zoiets ergs deed, zulke mooie dingen schrijven?

Hoe graag ik ook over je graf heen zou kotsen, ik kan je ideeën niet links laten liggen.